

forlaget, hvori der staar, at Ristolden bortfalder, hvormed naturligvis forstaas Toldtariffens Positioner 198 og 199. Der vil nu ingen Misforstaelse kunne finde Sted.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) har stillet et Vindringsforslag, som jeg tillader mig at opfatte som en behagelig Spøg fra det ærede Medlems Side, idet det gaar ud paa at reducere Forslaget til den ene Paragraf, der handler om Udførselsgodtgørelse for Sukker i konserverede Sager. Jeg skal ikke indlade mig paa nærmere Omtale af dette Forslag, men kun give de Herrer den Attest, at de have ledsaget dette Lovforslag lige til Døren med paa enhver Maade at søge det hindret og standset. Det samme er jo Tilfældet med dette Vindringsforslag, og jeg skal anbefale at forkaste det. — Der er nu indkommet til Udvalget, hvad altsaa ikke kunde meddeles i Betænkningen og heller ikke i noget Tillæg til 3dje Behandling, en Adresse fra Sukkerroedhyrtere paa Lolland i et Antal af henved 3,000, som gaar ud paa at anmode Rigsdagen om at tilstaa Roesukkerdyrterne en Beskyttelse navnlig i Milledning af de udenlandske Sukkerpræmier. Det er et Spørgsmaal, som jo har været diskuteret her i disse Dage, og som altsaa ogsaa vil faa sin Afgørelse ved Lovforslagets endelige Vedtagelse. — Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget i den Form, hvori det er vedtaget ved 2den Behandling med den lille Redaktionsændring, som jeg har tilladt mig at stille. Det er mit Haab, at det ikke skal møde hyderligere Vanskeligheder paa sin Vej, og at det maa lykkes at opnaa Samstemmen derom i Rigsdagen og i Lovgivningsmagten i det hele. Den største Vanskelighed, som synes at vise sig, har jo ligget ikke egentlig i Indholdet af dette Forslags Paragraffer, men snarere i Forudsætningen derfor, nemlig Tanken om en Skat paa Bajerstøl, overfor hvilken der jo som bekendt er fremkommet Indvendinger i den sidste Tid, Indvendinger, som jeg imidlertid haaber — de bør selvfølgelig gøres til Genstand for fornøden Undersøgelse — ikke skulle kunne hindre Sagens Fremme, saa at hele Sagen kan føres til en god Løsning. Hermed tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget.

Tauber: Idet jeg tager Ordet for at anbefale til Tinget det lille Vindringsforslag, jeg har stillet, er det ikke min Hensigt at oprippe de lange Forhandlinger, som have optaget 5 af Tingets Møder i forrige og denne Uge. Jeg skal kun til Begrundelse af mit Vindringsforslag i al Korthed rekapitulere, hvad jeg antager er Resul-

taterne af denne lange Forhandling. Det vil da først være i alles Erindring, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen), der jo maa betragtes som særlig vel underrettet, fordi han er Medforslagsstiller sammen med den egentlige Forslagsstiller, den ærede Ordfører, har erklæret, at der ikke har fundet nogen som helst Aftale Sted ud over det nærværende Lovforslag. Det fremgaar altsaa deraf, at der ikke er nogen som helst Aftale angaaende en Toldlov og heller ikke nogen som helst Aftale angaaende Alderdomsførgelsen eller Fattigloven. Vi se jo, at Modspøtningerne for Eksempel for Fattiglovens Vedkommende ere meget store; vi se ligeledes, at med Hensyn til Alderdomsforsikringen nævner man fra den ene Side som Forudsætning en Indkomstskat, fra den anden Side vogter man sig meget vel for at nævne Ordet Indkomstskat, thi det er noget, som Højre vistnok ikke tænker paa. Jeg har for mit Vedkommende for øvrigt aldrig antaget, at der var Aftaler ud over det netop her foreliggende, og mine Betydelser ere som bekendt, netop gaaede ud paa, ikke at saadanne Aftaler have fundet Sted, men at de Aftaler, som have fundet Sted, ikke vare tilstrækkelige, at de ikke sikrede os en Toldreform, som vi kunne være tjente med. Dette betragter jeg som givet efter den Udtalelse, som fremkom fra det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds. Fremdeles har ingen kunnet paavise, hvorvidt vi kunne faa en Ølstat. Den ærede Ordfører bemærkede rigtigt nok i det sidste Foredrag, han holdt under anden Behandling, at man ikke behøvede at tage Hensyn til de Indvendinger, der fremkom fra Ølbruggernes Side, det var endogsaa under Tingets Værdighed — saaledes opfattede jeg ham — at tage den Slags Hensyn. Det er imidlertid slet ikke de Indvendinger som fremkomme fra Ølbruggernes Side, det gælder om. Jeg tager heller intet Hensyn til de Indvendinger, som fremkomme fra de forskellige industridrivendes Side, naar jeg agter at nedsætte deres Beskyttelse eller paalægge dem Afgifter. Men hvad der maa tages Hensyn til, er de bestemte Paavisninger af, at den Ølstat, som paatænkes indført fra Regeringens og fra Landstingets Side, og som ogsaa er Forudsætningen for det her foreliggende Forslag, er uigennemførlig eller i alt Fald saa godt som ingen Indtægt vil bringe i Statskassen. En Undersøgelse deraf er fornøden, og man kan ingenlunde staa sig til No med, hvad den ærede Ordfører udtalte i et tidligere Foredrag angaaende den samme Sag, og man vil sikkert finde ved den tek-